EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 10.5.2012
COM(2012) 206 final

2012/0102 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår behandlingen af vouchere

{SWD(2012) 126 final}
{SWD(2012) 127 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Begrundelse og formål

Hverken det sjette momsdirektiv[1] eller momsdirektivet[2] indeholder regler for behandling af transaktioner, der indebærer vouchere. Brug af en voucher i en afgiftspligtig transaktion kan få betydning for det afgiftspligtige beløb, tidspunktet for transaktionen og endog – under visse omstændigheder – for afgiftsstedet. Men usikkerhed om den korrekte afgiftsbehandling kan være problematisk i grænseoverskridende transaktioner og visse kædetransaktioner i den kommercielle distribution af vouchere.

Fordi der ikke findes fælles regler, har medlemsstaterne være tvunget til at udvikle deres egne, uvægerligt forskellige, løsninger. De deraf følgende misforhold i afgiftspålæggelsen skaber problemer som f.eks. dobbelt- eller nulafgiftspålæggelse, men bidrager også til afgiftsunddragelse og skaber hindringer for innovation i erhvervslivet. Desuden har det stigende antal anvendelsesmuligheder for vouchere sløret forskellen mellem vouchere og mere almindelige betalingsinstrumenter.

Verden har udviklet sig, siden de fælles momsregler blev vedtaget i 1977, og den stigende brug af vouchere er blot en af mange forandringer, der har ændret den måde, erhvervslivet fungerer på, og skabt komplekse forhold, man ikke kunne forudse dengang.

EU-Domstolen er ved flere lejligheder blevet bedt om at præcisere, hvordan momsdirektiverne skal anvendes i disse situationer. For vouchere har denne proces givet visse retningslinjer, men andre problemer er ikke blevet løst. Formålet med dette forslag er at løse disse problemer ved at præcisere og harmonisere bestemmelserne i EU's lovgivning om momsbehandling af vouchere.

Generel baggrund

Sigtet med dette lovforslag er at skabe klarhed. Der skal skabes klarhed om de afgiftsmæssige følger af de forskellige typer vouchere, når de udstedes, distribueres eller indløses, uanset om det er i en enkelt medlemsstat eller i operationer, der omfatter mere end en medlemsstat.

Hvad er en voucher?

I momsreglerne forstås ved en voucher et instrument, der giver indehaveren ret til varer eller ydelser eller til at få en rabat eller en bonus i forbindelse med en levering af varer eller ydelser. Udstederen påtager sig en pligt til at levere varer eller ydelser, til at give en rabat eller betale en bonus.

En voucher kan være elektronisk eller fysisk og har normalt et bagvedliggende handels- eller reklameformål, f.eks. at fremme leveringen af bestemte varer eller ydelser eller fremskynde

---

[1] Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1) ("det sjette momsdirektiv").

[2] Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006 L 347, s. 1), ("momsdirektivet"), der erstatter det sjette momsdirektiv fra og med 1. januar 2007.

betalingen af bestemte varer eller ydelser. Sigtet med en voucher er med andre ord at udvikle markedet for varer eller ydelser, at skabe loyalitet hos kunderne eller lette betalingsprocessen. Disse formål er med til at adskille en voucher fra instrumenter såsom rejsechecks, hvis eneste formål er at fungere som betalingsmiddel.

Alle instrumenter, hvis eneste formål er at tjene som betalingsmiddel, er ikke omfattet af definitionen af en voucher i henseende til moms. For rene betalingstjenester findes der andre momsregler.

Der findes mange forskellige typer vouchere. Nogle vouchere udstedes mod vederlag og kan i dag afgiftspålægges ved salg eller indløsning afhængigt af de enkelte medlemsstaters system. En voucher kan være gratis og give indehaveren ret til at modtage varer eller ydelser uden at skulle betale yderligere vederlag. En sådan levering kan betragtes som en forretningsgave. En gratis rabatkupon, der giver indehaveren ret til at få en rabat i en efterfølgende transaktion, kan simpelthen betragtes som en forpligtelse til at give en prisreduktion.

En ret til en rabat på alle køb over et bestemt tidsrum betragtes her ikke som en voucher, heller ikke hvis den udleveres mod betaling, fordi retten hertil er uafhængig af købstransaktionerne. Denne rets åbne karakter er (også selv om den er tidsbegrænset) helt forskellig fra en rabatkupon, hvor der er tale om en engangsret, der er knyttet til en bestemt levering. Dette betyder dog ikke, at en sådan ydelse ikke bliver afgiftspålagt.

Hvilke spørgsmål i den nuværende momsbehandling af vouchere bør afklares?

Der rejser sig et grundlæggende spørgsmål om, hvornår transaktioner, der er knyttet til en voucher, skal afgiftspålægges. Uden fælles regler er medlemsstaternes praksis ikke koordineret. Nogle medlemsstater afgiftspålægger de mest almindelige former for vouchere ved udstedelsen, mens andre gør det ved indløsningen. Dette skaber usikkerhed hos virksomhederne, især dem, der ønsker at benytte sig af mulighederne i det indre marked. Såfremt en voucher udstedes i én medlemsstat og bruges i en anden, er nogle af de praktiske følger af misforholdet i afgiftspålæggelse dobbelt- eller nulafgiftspålæggelse.

Det er nødvendigt at få præciseret skillelinjen mellem vouchere (hvis momsregler behandles her) og udviklingen af innovative betalingssystemer (hvis momsbehandling er behandlet andetsteds i momsdirektivet).

Vouchere når ofte frem til kunderne gennem en kæde af distributører (især forudbetalte telekort). Også her har fraværet af fælles regler skabt et broget billede med systemer, der undertiden omfatter lokale koncessionsordninger, som hindrer udviklingen af fælles forretningsmodeller i EU.

Rabatkuponer kan medføre, at en producent eller en distributør (som udsteder rabatkuponer) betaler en godtgørelse til en detailhandlende for at have givet en prisreduktion til en kunde mod en rabatkupon. De eksisterende regler som fortolket af Domstolen er komplicerede og vanskelige at anvende i praksis. Der er et presserende behov for en bedre tilgang.

2. HVILKE MULIGHEDER ER DER?

For at få løst disse problemer er det nødvendigt at ændre momsdirektivet. Disse ændringer er inddelt i fem afsnit.

1. Definition af vouchere med henblik på moms

Første skridt er at gøre det klart, hvad en voucher er i en momssammenhæng. Dette betyder, at der skal indføres en ny artikel 30a. Det skal fremgå klart af momsdirektivet, hvilke vouchere der skal afgiftspålægges ved udstedelsen og hvilke ved indløsningen. Førstnævnte beskrives som "vouchere til ét formål", sidstnævnte som "vouchere til flere formål". Sondringen baseres på, om de foreliggende oplysninger tillader afgiftspålæggelse ved udstedelsen, eller afgiftspålæggelsen først kan ske ved indløsningen, fordi kunden kan vælge ikke at benytte sig af voucheren. Det er også vigtigt at sikre, at instrumenter, der kan bruges som betaling på flere, ikke indbyrdes forbundne udsalgssteder, og som i dag normalt ikke behandles som vouchere, stadig skal behandles på samme måde.

De nye former for betalingstjenester har også sløret forskellen mellem vouchere og traditionelle betalingstjenester. Artikel 30a skaber således tiltrængt klarhed over afgrænsningen af vouchere med henblik på moms.

2. Tidspunkt for afgiftspålæggelse

Når de forskellige typer vouchere er blevet defineret, skal der foretages yderligere ændringer for at sikre klarhed om, hvad korrekt momsbehandling vil sige.

De nugældende regler for tidspunktet for, hvornår afgiften forfalder (artikel 65) bør tilpasses for at sikre, at vouchere til ét formål afgiftspålægges på det tidspunkt, de udstedes og betales.

For at undgå forvirring kan levering af den ret, som en voucher giver, og den bagvedliggende levering af varer eller ydelser ikke betragtes som separate transaktioner. Vouchere til ét formål afgiftspålægges fra starten, og dette potentielle problem opstår derfor ikke. For vouchere, der ikke afgiftspålægges ved udstedelsen, fordi afgiftsstedet og -niveauet ikke har kunnet bestemmes, bør afgiften først forfalde, når de bagvedliggende varer eller ydelser er leveret. For at sikre, at dette sker, og at det kun er det, der sker, foreslås det at tilføje en ny artikel 30b. Her fastlægges det, at udstedelsen af en voucher og den efterfølgende levering af varer eller ydelser udgør en enkelt transaktion med henblik på moms.

3. Regler for distribution

Når det er blevet fastslået i momsdirektivet, at vouchere til flere formål skal afgiftspålægges ved indløsning, skal visse spørgsmål vedrørende deres distribution afklares. Før disse vouchere når frem til kunden, passerer de ofte gennem en kæde af distributører. Selv om den bagvedliggende transaktion ikke skal afgiftspålægges, før den eventuelle levering af varer eller ydelser finder sted, er den kommercielle distribution af en voucher til flere formål i sig selv en levering af en afgiftspligtig ydelse, der er uafhængig af den bagvedliggende levering. Når denne voucher til flere formål skifter hænder i en distributionskæde, kan det afgiftspligtige beløb for ydelsen beregnes ud fra udviklingen i voucherens værdi. Såfremt en distributør køber en voucher til X og bagefter sælger den til et højere beløb, X plus Y, er Y den leverede distributionsydelses merværdi.

Eftersom distributionskæder for vouchere til flere formål kan dække flere medlemsstater, er der behov for fælles regler for at identificere og måle denne distributionsydelse. Et nyt litra d) i artikel 25 bestemmer, at distributionen er en levering af en ydelse efter momsdirektivet. Behandlingen af det afgiftspligtige beløb for denne ydelse behandles i en ny artikel 74b.

For at lette beregningen af det afgiftspligtige beløb for hvert led i en distributionskæde indeholder artikel 74a definitionen af et begreb, nominel værdi, dvs. det samlede vederlag til udstederen af en voucher, som er det afgiftspligtige beløb (plus moms) af leveringen af de bagvedliggende varer eller ydelser.

Den konstruktion, der bruges i disse to bestemmelser, sikrer, at det samlede antal afgiftspligtige transaktioner i tilknytning til en voucher til flere formål – levering af en distributionsydelse og levering af de bagvedliggende varer eller ydelser – beskrives og afgiftspålægges på en omfattende, neutral og gennemsigtig måde.

4. Rabatkuponer

Der opstår problemer i forbindelse med rabatkuponer, når rabatten til sidst betales af udstederen og ikke indløseren. For at undgå en lang række komplekse tilpasninger foreslås det at behandle denne rabat som en særskilt levering af en ydelse fra indløseren til udstederen. De nødvendige foranstaltninger hertil fastlægges i artikel 25, litra e), og i artikel 74c.

5. Andre tekniske ændringer eller konsekvensændringer

Det bliver nødvendigt at foretage enkelte andre ændringer i momsdirektivet for at sikre, at disse løsninger fungerer korrekt, især med hensyn til fradragsretten (artikel 169), personer, der er betalingspligtige over for statskassen (artikel 193) og diverse forpligtelser (artikel 272). Det er nødvendigt at foretage tekniske ændringer af artikel 28 og 65 for at sikre korrekt behandling af hhv. vouchere til ét formål og vouchere til flere formål.

3. TEKNISK BESKRIVELSE AF HOVEDELEMENTERNE I FORSLAGET

Definition af vouchere og de forskellige gældende kriterier, herunder tidspunkt for afgiftspålæggelse (artikel 30a, stk. 1 og 2, og artikel 30b)

Momsreglerne skal være klare og konsistente med hensyn til, hvornår afgiften forfalder. Hvis de nødvendige oplysninger til sikring af en korrekt afgiftspålæggelse ikke foreligger, når en voucher udstedes, er den praktiske følge, at afgiften først kan betales ved indløsningen. Fordi momsdirektivet ikke indeholder retningslinjer på dette område, er der ikke enighed om, hvilke vouchere der skal afgiftspålægges ved udstedelsen og hvilke ved indløsningen. Følgelig behandler nogle medlemsstater en bestemt slags voucher (f.eks. et forudbetalt telekort[3]) som et afdrag, der skal afgiftspålægges fra starten, mens andre medlemsstater behandler samme type voucher ved at afgiftspålægge den endelige levering[4]. Hvis en voucher udstedes i førstnævnte medlemsstat og indløses i sidstnævnte, opkræver de begge afgift på samme levering. Dette er legitimt set fra de to medlemsstaters synspunkt, men det resulterer i dobbelt afgiftspålæggelse. I den modsatte situation opkræver ingen af dem afgift, og resultatet er her, at der ikke pålægges nogen afgift.

Dobbeltafgiftspålæggelse, der skyldes misforhold, kan være og er en hindring for kommercielle initiativer, hvis initiativtagerne ønsker at udnytte mulighederne i det indre

---

[3] Forudbetalte telekort er den hyppigst forekommende form for voucher. I den økonomiske undersøgelse, der er vedlagt konsekvensanalysen, anslås den samlede værdi af forudbetalte mobiltelefonkort for EU i 2008 til 38 mia. EUR.

[4] De forskellige holdninger til tidspunktet for afgiftspålæggelse af vouchere er beskrevet i konsekvensanalysen, der ledsager dette forslag.

marked. Omvendt kan utilsigtet nulafgiftspålæggelse, der skyldes misforhold, anvendes til misbrug.

For at løse dette problem starter forslaget med en definition af vouchere og de vigtigste kategorier af vouchere, idet der skelnes mellem især vouchere til ét formål og vouchere til flere formål.

En voucher til ét formål giver indehaveren ret til at modtage identificerede varer eller ydelser i tilfælde, hvor afgiftsniveauet (især momssatsen), leverandørens identitet og den medlemsstat, hvor den bagvedliggende levering af varer eller ydelser finder sted, kan identificeres endeligt fra begyndelsen. Momsbehandlingen foretages, når voucheren sælges. Et eksempel på en voucher til ét formål er, hvis en tjenesteudbyder sælger vouchere (enten direkte eller gennem en agent), der giver ret til en defineret ydelse (f.eks. telekommunikation), som skal leveres i en bestemt medlemsstat.

En voucher til flere formål giver indehaveren ret til at modtage varer eller ydelser, såfremt disse varer eller ydelser eller den medlemsstat, hvor de skal leveres og afgiftspålægges, ikke er defineret med tilstrækkelig klarhed til, at afgiften kan bestemmes på det tidspunkt, hvor voucheren udstedes. Et eksempel kan være en international hotelkæde, der ønsker at fremme sine produkter gennem vouchere, som kan indløses til ophold i kædens hoteller i en af flere medlemsstater. Et andet kan være, hvis en forudbetalt kredit kan bruges til enten telekommunikation (standardmomssatser) eller til at betale for offentlig transport (hvor der kan gælde en reduceret takst).

Sondring mellem vouchere og betalingsinstrumenter (Artikel 30a, stk. 2)

På grund af forskellene i momsbehandling forudsætter en neutral behandling, at der sondres klart mellem vouchere og mere almindelige betalingsmidler, og at der tages hensyn til deres respektive iboende karakter. Såfremt en almindelig betalingsmetode tilføres nogle af de karakteristika, der er knyttet til vouchere (f.eks. et forudbetalt kort eller en forudbetalt kredit lagret i eller knyttet til en mobiltelefon), bliver det nødvendigt at kigge nærmere på transaktionens karakter. Indløsning af en voucher mod varer eller ydelser er ikke en betaling, men snarere udøvelsen af en ret, der er betinget af en betaling, som fandt sted, da voucheren blev udstedt eller skiftede hænder. Såfremt en lagret eller forudbetalt kredit på den anden side bruges til at betale varer eller ydelser, indtræder der kun en ret til sådanne varer eller ydelser, efter at der er sket betaling. Begrebsmæssigt adskiller dette sig grundlæggende fra indehaveren af en vouchers udøvelse af en erhvervet ret.

Vouchere skal altid føre til levering af varer eller ydelser og udstedes ofte for at fremme salg fra en bestemt leverandør eller leverandørgruppe eller for at lette køb. I kombination med retten til at modtage varer eller ydelser (svarende til en pligt til at levere de pågældende varer eller ydelser) har disse karakteristika betydning, når man skelner mellem vouchere og de mere almindelige betalingsinstrumenter (der ikke indebærer sådanne bestemte rettigheder).

Det stigende antal mobilanordninger forstærker behovet for en klar sondring mellem forudbetalt telekommunikationskredit (vouchere) og mobilbetalingstjenester mere generelt, som sandsynligvis vil drage fordel af førnævntes betalingssystem med forudbetaling. Mobilbetalingssystemer giver typisk en kunde ret til at bruge en mobiltelefon til at betale et stigende udbud af varer og ydelser ud over telekommunikationstjenester (selv til at foretage pengeoverførsler). Hvis formålet med systemet er at lette betaling af en bred, ubegrænset liste over ting, der kan omfatte indhold (film, spil, kort, data osv.), andre ydelser (parkering osv.) eller varer (f.eks. fra automater), bliver det svært at opfatte det som en voucher. Sondringen

mellem en voucher til flere formål (hvor indehaveren har adgang til telekommunikationstjenester og også andre specificerede ydelser eller varer) og en betalingstjeneste (hvis formål er at gøre det lettere at bruge en forudbetalt kredit til køb af varer eller ydelser, navnlig fra tredjemandsudbydere) afhænger af retten til at modtage varer eller ydelser.

Instrumenter, der kan have nogle af voucherens særtræk, men hvis primære rolle er at fungere som betalingsmiddel, bør derfor udelukkes fra definitionen af en voucher. Derfor indsættes artikel 20a, stk. 2.

Vouchere, der distribueres i en kæde (artikel 25, litra d), artikel 74a og artikel 74b)

Vouchere kan distribueres på mange måde (f.eks. i aviser, af mellemmænd, vedhæftet til produkter i et supermarked osv.).

Da vouchere til ét formål betales forud, er deres distribution relativt enkel. Distribution af vouchere til flere formål gennem mellemmænd i en salgskæde er på den anden side ikke helt så enkel.

Der findes mange modeller, men den pris, som udstederen sælger voucheren til i starten af kæden, er ikke den samme som den pris, kunden betaler som sidste led i kæden på grund af distributørernes overskud eller avance. Den kunde, der køber voucheren til flere formål i kædens slutning, betaler en højere pris end det vederlag, som voucherens udsteder fik i starten af kæden. Medmindre overskuddet (eller avancen) beregnes korrekt, opstår der et misforhold mellem udstederens udgående afgift og den indgående afgift, som sidstnævnte, der muligvis er en afgiftspligtig person med fradragsret, forventer at finde på en faktura.

Den slags ordninger er almindelige i distributionen af forudbetalte telekommunikationskort.

For at håndtere denne udfordring foreslås det at indføre begrebet nominel værdi, en konstant værdi, der fastsættes af udbyderen af voucheren til flere formål, og at behandle en eventuel positiv forskel mellem denne nominelle værdi og den pris, distributøren af voucheren har betalt som vederlag for distributionstjenesten. Distributøren (DI) leverer en (afgiftspålagt) distributionstjeneste til udstederen (I). Efterfølgende distributører (D2) leverer en tilsvarende distributionstjeneste til den foregående distributør (som har solgt dem voucheren til flere formål).

Dette kan illustreres som følger:

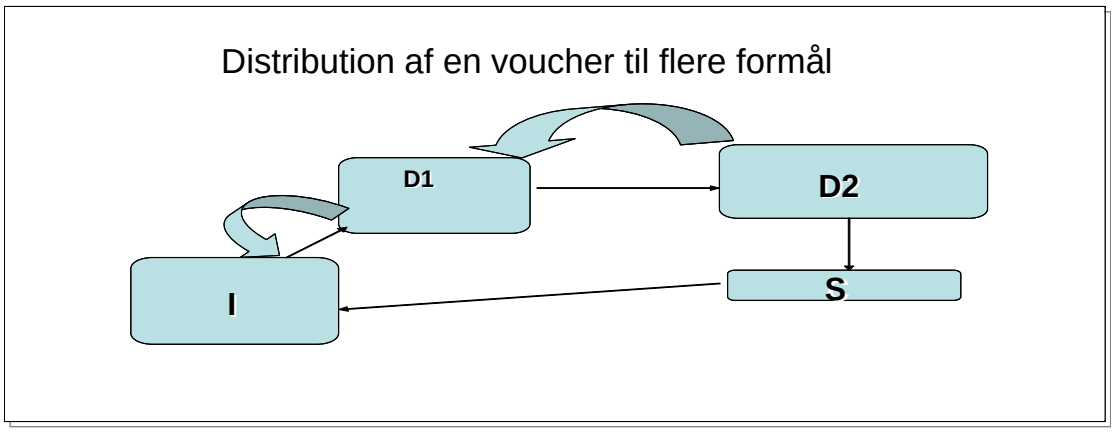

Selskab I (en telekommunikationsleverandør) sælger her en voucher til flere formål til en distributør (D1) med en nominel værdi på 100 EUR. D1 betaler 80 EUR til udstederen. Forskellen mellem den nominelle værdi og den betalte pris er 20 EUR. Dette beløb betragtes som vederlag (inkl. moms) for en distributionstjeneste leveret af distributøren til telekommunikationsleverandøren.

D1 udsteder en faktura til I, der viser prisen på distributionstjenesten og den gældende momssats. Hvis momsen er 25 %, beløber distributionstjenesten sig til 16 EUR og momsen til 4 EUR.

D1 sælger derefter voucheren til en underdistributør, D2, for EUR 90. Her leverer D2 en distributionstjeneste til D1 og udsteder en faktura, der viser forskellen mellem den nominelle værdi (100 EUR) og det betalte beløb (90 EUR). Det fremgår, at prisen for tjenesten er 8 EUR plus 2 EUR i moms.

D2 sælger så voucheren til slutkunden (S) for 100 EUR. S bruger voucheren (et forudbetalt kort) til at erhverve telekommunikationstjenester eller andre tjenester fra I. Hvis det er til erhvervsformål, får S (en afgiftspligtig person) en faktura fra I på 100 EUR inkl. moms.

Der udstedes ikke en momsfaktura på noget tidspunkt i relation til salget af voucheren i distributionskæden.

For så vidt angår I, telekommunikationsleverandøren og udstederen af voucheren, har selskabet her leveret tjenester til en værdi af 80 EUR med udgående moms på 20 EUR (ud fra den antagelse, at momsen er 25 %). Selskab I har afholdt distributionsomkostninger på 16 EUR (plus indgående moms på 4 EUR) til at give slutkunden adgang til voucheren.

Gratis rabatkuponer og neutral behandling (artikel 25, litra e) og artikel 74c)

Gratis rabatkuponer giver indehaveren ret til en rabat ved indløsning mod levering af bestemte varer eller ydelser. Hvis udstederen og indløseren er samme afgiftspligtige person, bliver det afgiftspligtige beløb på disse leveringer reduceret med rabatbeløbet (minus indregnet moms). Den kunde, der køber et produkt til 100 EUR, betaler så kun 95 EUR, hvis han bruger en rabatkupon til en værdi af 5 EUR.

I praksis passerer de genstande, som rabatkuponerne vedrører, ofte gennem hænderne på adskillige afgiftspligtige personer (såsom grossister, distributører og den detailhandlende), før de når frem til slutkunden. Rabatten tilbagebetales ofte af udstederen (f.eks. producenten) til indløseren (f.eks. en detailhandlende). Der kan endog ske det, at kunden betaler den normale pris, men bagefter får en tilbagebetaling (eller "bonus") af udstederen. Her opstår der problemer med at identificere den korrekte afgiftsbehandling.

På grundlag af Domstolens retspraksis[5] er det i dag sådan, at den oprindelige udsteder (grossist eller producent) kan fratrække tilbagebetalingen til indløseren fra prisen for det oprindelige salg af varer, som voucheren vedrører. For at undgå et momstab (de efterfølgende afgiftspligtige personer i kæden behøver ikke rette deres indgående afgift) opfattes tilbagebetalingen som en tredjemandsbetaling fra producenten til indløseren, som (undtagen den medregnede moms) skal lægges til det afgiftspligtige beløb på den faktura, som

[5] Sag C-317/94 Elida Gibbs Ltd mod Commissioners of Customs and Excise (1996), Sml. I, s. 5339, sag C-427/98, Kommissionen De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (2002), Sml. I, s. 8315.

indløseren udsteder til kunden. I ovenstående eksempel udsteder indløseren derfor en faktura på 100 EUR (inkl. afgift) til kunden, også selv om kunden kun har betalt 95 EUR.

Men der opstår stadig problemer, hvis disse tilpasninger skal foretages gennem en distributionskæde (dette er komplekst, og virksomhederne oplever inkonsekvenser i momsafregningen og dokumentationsreglerne), eller hvis voucheren indløses i en anden medlemsstat end den, den er udstedt i. Der findes ingen let løsning på konflikten mellem kundens fradragsret (når voucheren bruges af en afgiftspligtig person til varer eller ydelser, som vil blive brugt i den pågældendes økonomiske aktivitet) og reduktionen af det afgiftspligtige beløb for producenten. Desuden indeholder retspraksis ingen eksempler på behandling af tilfælde, hvor udstederen af voucheren ikke er kilden til refusionen

Dette foreslås derfor ændret. I stedet for at repræsentere et tredjemandsvederlag skal tilbagebetalingen herefter betragtes som et vederlag (inkl. moms) for levering af en indløsningstjeneste. I stedet for at reducere det afgiftspligtige beløb i første trin fratrækker producenten (som udsteder voucheren) den indgående moms på den indløsningstjeneste, som indløseren leverer.

Når en gratis rabatkupon fremvises til indløsning mod levering af varer eller ydelser, reduceres den betalte pris stadig med den pålydende værdi, men dette bevirker så, at leveringens afgiftspligtige beløb reduceres. Dette afgiftspligtige beløb (plus momsen) er den pris, som kunden reelt kommer til at betale. I ovenstående eksempel betyder dette, at indløseren udsteder en faktura på 95 EUR (inkl. moms). Kunden kan aldrig fratrække mere moms end passende, og behandlingen er igen neutral.

Dette kan illustreres som følger:

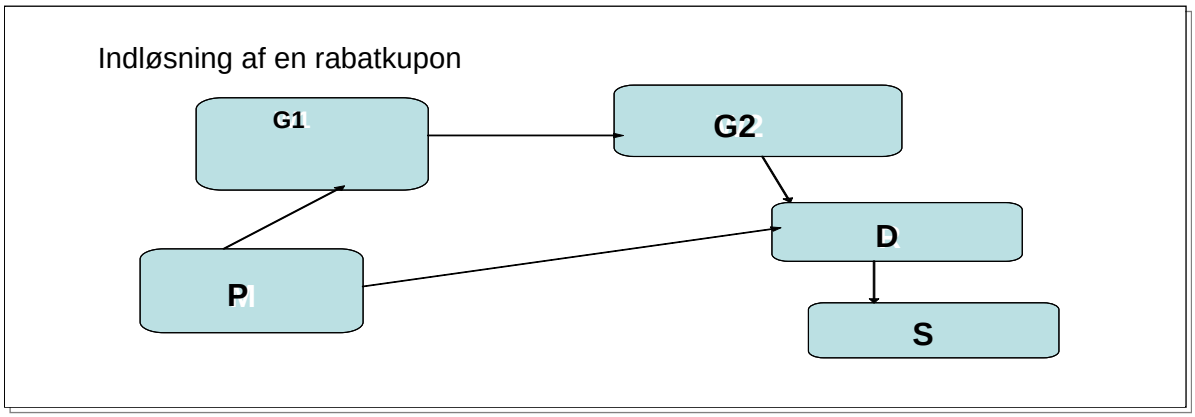

Selskab P, en producent, sælger varer til en grossist G1 for 70 EUR. G1 sælger dem derefter til G2 for 80 EUR, som igen sælger dem til D, en detailhandlende, for 90 EUR (alle tal er inkl. moms).

D sælger endelig varerne til slutkunden S for 100 EUR.

For at fremme salget distribuerer P i mellemtiden en gratis rabatkupon i aviser, som giver ret til en rabat på 5 EUR, og en af disse rabatkuponer fremviser S, når han foretager sit køb. Dette accepteres som delbetaling af D, som derefter kontakter P for at få tilbagebetalt beløbet.

I dag gør denne tilbagebetaling det muligt for P at reducere det afgiftspligtige beløb på leveringen til G1. Det anses imidlertid for at være upraktisk at foretage denne tilpasning gennem distributionskæden, og Domstolens løsning var at behandle de 5 EUR som

tredjemandsbetaling. Men denne løsning er ufuldstændig og medfører et momstab, hvis S er en afgiftspligtig person (med ret til at fratrække indgående moms), eller hvis leveringskæden omfatter flere medlemsstater end en (med en erhvervelse inden for EU, der ansættes til nul).

Ifølge forslaget til artikel 25, litra e), opfattes de 5 EUR som en indløsningsydelse, som D udsteder en faktura på til P (idet de 5 EUR er beløbet inkl. moms). P tilpasser ikke længere det afgiftspligtige beløb for den oprindelige levering, og S, som i virkeligheden betaler 95 EUR, får en faktura på dette beløb (alle tal inkl. moms).

HØRING AF INTERESSEREDE PARTER

Momsbehandling af vouchere blev drøftet på Fiscalis-seminarer i 2002 og 2006 med repræsentanter fra medlemsstaternes skattemyndigheder. Dette blev fulgt op med en offentlig høring i 2006, hvis resultater kan findes på:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/article_2992_en.htm.

De fleste konkluderede i deres bidrag, at problemerne i vid udstrækning skyldes, at medlemsstaterne anvender momsreglerne forskelligt, hvilket især skaber problemer med transaktioner, der involverer flere medlemsstater. Der er behov for en harmoniseret fortolkning af de nuværende regler, og efter respondenternes mening kræver dette sandsynligvis ændringer i primærlovgivningen. Man fandt også, at det generelt var nødvendigt at få en juridisk definition af vouchere med hensyn til moms.

De mange forskellige typer vouchere, der er resultatet af den seneste udvikling, betyder, at skillelinjen i forhold til almindelige betalingsmidler ikke altid er klar eller konsekvent. Der var derfor bred enighed om, at man bør drøfte, hvordan man sikrer neutral behandling mellem systemer, der har samme anvendelsesområder.

KONSEKVENSANALYSE

De problemer, som søges løst med dette initiativ, skyldes mangler i lovgivningen, som ikke har fulgt med den seneste kommercielle udvikling.

Forslaget ledsages af en konsekvensanalyse. Konklusionen er, at den eneste realistiske måde at håndtere de identificerede mangler på, er at modernisere momsdirektivet ved at tilføje nye bestemmelser vedrørende vouchere.

To andre muligheder er blevet overvejet: status quo og en soft law-tilgang. Førstnævnte er ensbetydende med at overlade det til medlemsstaterne hver især at løse problemerne. Medlemsstaterne kunne indføre ad hoc-løsninger eller søge vejledning fra Domstolen. Et eksempel på sidstnævnte kunne være udstedelse af retningslinjer. Men ingen af disse muligheder ville skabe retlig sikkerhed eller føre til en retsakt, der ændrer de eksisterende momsregler. De identificerede mangler, og især manglen på vejledning i momsdirektivet, som ville sikre en konsekvent behandling i alle medlemsstater, er særligt uheldige med hensyn til moms, hvor retlig sikkerhed er af særlig stor vigtighed.

En undersøgelse foretaget af Deloitte er vedlagt som bilag til konsekvensanalysen. Den indeholder dokumentation for den økonomiske berettigelse af at stille dette lovforslag, især de faktiske og potentielle følger af misforhold mellem medlemsstaterne. Den bekræfter også, at vouchere for forudbetalte telekomydelser er langt den vigtigste kategori af vouchere, og der er udbredte forskelle i den afgiftsmæssige behandling af disse. Dette kan føre til

momsunddragelsessystemer, konkurrencefordrejning eller endog gøre økonomiske aktiviteter utiltrækkende på grund af usikkerhed vedrørende afgifter.

FORSLAGETS JURIDISKE INDHOLD

Forslaget består af flere ændringer af momsdirektivet og har til formål at skabe en klar definition af de forskellige typer vouchere og harmonisere momsbehandlingen heraf. Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

Nærhedsprincippet

De foreslåede ændringer er nødvendige for at præcisere og harmonisere reglerne om momsbehandling af vouchere. Dette mål kan ikke nås af medlemsstaterne hver for sig.

For det første er de relevante momsregler fastlagt i momsdirektivet. Disse regler kan kun ændres gennem EU's lovgivningsproces.

For det andet vil handling på medlemsstatsniveau alene ikke skabe en ensartet anvendelse af momsreglerne, fordi der stadig er mulighed for, at reglerne fortolkes forskelligt. Den nugældende lovgivning er ikke klar, hvilket sammen med medlemsstaternes uensartede anvendelse af lovgivningen er hovedårsagerne til de aktuelle problemer. En afklaring af momsbehandlingen af afgiftspligtige varer og ydelser leveret mod vouchere forudsætter en ændring af momsdirektivet.

Forslagets anvendelsesområde er begrænset til, hvad der kun kan opnås med EU-lovgivning. Forslaget er derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Proportionalitetsprincippet

Ændringerne af direktiv 2006/112/EF er nødvendige på grund af de identificerede problemer og burde betyde, at målene kan nås. Disse løsninger vil kunne bidrage til afgiftsneutralitet, færre efterlevelsesomkostninger og fjernelse af risiko for dobbeltbeskatning, således at erhvervsdrivende kan fordele ressourcerne mere effektivt. Klare regler, der skaber lige vilkår, mindsker muligheden for skatteunddragelse og skaber retlig sikkerhed for både skatteydere og skattemyndigheder.

Forslaget er derfor i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

Forenkling

Forslaget vil indebære en forenkling, fordi de forskellige typer vouchere nu kategoriseres og defineres klart, momsbehandlingen af hver type voucher ensrettes, og der skabes lige vilkår for behandling af rabatkuponer.

Foreslået reguleringsmiddel/reguleringsform

Som reguleringsmiddel/-form foreslås et direktiv. Andre reguleringsmidler ville ikke være hensigtsmæssige, da momsbehandling af vouchere er omfattet af flere artikler i momsdirektivet. Ovenstående mål kan derfor kun nås med et ændringsdirektiv.

Sammenligningstabel

Medlemsstaterne skal tilsende Kommissionen de nationale bestemmelser, der sættes i kraft for at gennemføre direktivet, samt et eller flere dokumenter, hvor der gøres rede for forholdet mellem direktivets komponenter og de tilsvarende dele af nationale gennemførelsesinstrumenter. Kravet om sådanne dokumenter er berettiget og proportionalt med hensyn til dette direktiv, da det vil bidrage til at sikre, at skatteyderne kan få klarhed om deres rettigheder og forpligtelser i transaktioner, der indebærer vouchere, især i forbindelse med transaktioner inden for EU.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen konsekvenser for EU's budget.

5. NÆRMERE REDEGØRELSE FOR FORSLAGET

Artikel 25

Litra d)

Når vouchere til flere formål passerer gennem distributionskæder, bør der være en klar, entydig momsbehandling af overskud eller gebyrer, som distributøren måtte modtage eller få. Det skal derfor klart fastslås, at dette repræsenterer en afgiftspligtig levering af ydelser.

Litra e)

Målet med litra e) er at sikre, at såfremt en voucher, der giver ret til en rabat eller en bonus, udstedes gratis og indløses af en anden afgiftspligtig person end udstederen, og som tilbagebetales af udstederen, skal denne transaktion betragtes som en levering af en ydelse fra indløseren til udstederen. Derved sikres det, at det afgiftspligtige beløb plus afgift på den faktura, som indløseren udsteder, svarer til det beløb, som kunden/den afgiftspligtige person rent faktisk betaler.

Artikel 28

Denne artikel ændres for at undgå uforholdsmæssigt store administrative byrder i en transaktionskæde, der omfatter vouchere til flere formål.

Vouchere til flere formål afgiftspålægges ikke, når de skifter hænder, men først ved indløsningen. Uden denne præcisering er der risiko for, at der, når voucheren indløses, og momssatsen er kendt, opstår et behov for at foretage tilsvarende tilpasninger for alle forudgående led i en distributionskæde (samme sats som for de indløste varer eller ydelser).

En sådan sen, efterfølgende momstilpasning ville være uforholdsmæssigt besværlig og hæmme aktiviteterne uden reelt at skabe nye afgiftsindtægter (ud fra den antagelse, at indgående moms inddrives i hvert led). For at undgå dette bør der ikke pålægges afgift af leveringen af en voucher inden for kæden, men kun af den endelige transaktion ved indløsning.

Denne bestemmelse skal læses sammen med bestemmelsen i artikel 25, hvor det hedder, at overskuddet fra distribution af vouchere til flere formål afgiftspålægges særskilt som en

selvstændig ydelse. Følgerne af disse to bestemmelser er, at de bagvedliggende varer eller ydelser, som voucheren til flere formål giver ret til, afgiftspålægges ved indløsningen, dvs. til rette tid og på rette sted, mens distributørens overskud afgiftspålægges som en ydelse, hver gang den leveres, dvs. hver gang voucheren skifter hænder.

Artikel 30a

Som forklaret ovenfor indeholder denne artikel en definition af vouchere og en afgrænsning af deres anvendelsesområde, så det bliver muligt at sondre mellem vouchere og mere almindelige betalingsmidler. Forskellen mellem vouchere til ét formål og vouchere til flere formål ligger i, om der er tilstrækkelig sikker viden til at pålægge afgift på udstedelsestidspunktet, eller om det er nødvendigt at vente, til varerne eller ydelserne leveres. For en voucher til ét formål bør der være sikkerhed med hensyn til identiteten af den part, der påtager sig pligten til at levere, hvilket er voucherens særlige egenskab.

Vouchere, der udstedes mod andet end et vederlag, giver anledning til specifikke momsmæssige følger, som behandles særskilt.

Artikel 30b

Denne artikel bestemmer, at såfremt en voucher indebærer en ret til en levering af varer eller ydelser, hænger leveringen af denne ret og den efterfølgende levering af varer eller ydelser sammen og skal opfattes som en enkelt transaktion.

Eftersom momsbehandlingen af denne enkeltstående transaktion skal være den samme som den, der ville være brugt, hvis varerne eller ydelserne ikke var blevet leveret under anvendelse af en voucher, skulle leveringsstedet og den gældende sats have været bestemt af de leverede varer eller ydelser. Det følger også af denne artikel, at vouchere til flere formål afgiftspålægges ved indløsningen. Vouchere til ét formål afgiftspålægges ved salg (jf. artikel 65).

For at undgå forvirring er det også nødvendigt at sikre, at brugen af en voucher i en transaktion, der er omfattet af særordningen for rejsebureauer, ikke strider mod denne ordnings bestemmelser.

Artikel 65

Det stykke, der føjes til denne artikel, vedrører momsens forfaldstidspunkt for vouchere til ét formål. Som med afdrag forfalder momsen her ved modtagelsen af betaling og af det modtagne beløb.

Artikel 66

Denne artikel ændres for at undgå, at medlemsstaterne afviger fra artikel 65 for vouchere til ét formål. Ellers kunne der stadig bestå forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til forfald for vouchere til ét formål, hvilket kunne medføre dobbelt- eller nulafgiftspålæggelse.

Artikel 74a

Denne artikel vedrører afgiftsgrundlaget for leveringer, der indebærer en voucher til flere formål, herunder i tilfælde hvor en sådan voucher indløses delvist. Her indføres også begrebet "nominel værdi", som er afgørende for at skabe orden i afgiftspålæggelsen, især for

transaktioner inden for EU, da det sikrer, at værdien af en voucher til flere formål er konstant fra start til slut i en distributionskæde.

Den nominelle værdi defineres (i artikel 74a, stk. 2) som det, en vouchers udsteder modtager eller skal modtage. Dette er nødvendigt, for, at der kan tages hensyn til værdien af en distributionsydelse leveret af en distributør (en principalagent eller kommissionær) af en voucher til flere formål i en salgskæde. Distributørens overskud skal behandles som vederlaget (inkl. moms) for en afgiftspålagt levering af en distributionsydelse (jf. artikel 25).

Den nominelle værdi af en voucher til flere formål indeholder moms. Det indeholdte momsbeløb kendes først ved indløsningen, når det på grundlag af momssatsen for varer og ydelser, der skal indløses, bliver muligt at opdele den nominelle værdi i momsbeløbet og afgiftsgrundlaget.

Såfremt en kunde har betalt mere end den nominelle værdi, betyder det, at en distributør har beregnet sig et overskud, og kunden har så ret til en særskilt faktura på denne forskel (som af indlysende grunde ikke vil blive afspejlet på fakturaen for leveringen). Såfremt kunden har betalt et beløb, der ligger under den nominelle værdi, kan det betyde, at en distributør har lidt tab, men under alle omstændigheder ændres udstederens vederlag ikke.

Artikel 74b

Denne artikel fastlægger beregningen af distributørens overskud for leveringer, der indebærer en voucher til flere formål. I den henseende er afgiftsgrundlaget for distributionsydelsen et tal i balance – beregnet som forskellen mellem den nominelle værdi af voucheren til flere formål og det beløb, som køberen rent faktisk har betalt.

Det samlede beløb for distributionsydelser er konstant uanset antallet af parter i salgskæden. Hvis mere end en distributør er involveret i det samlede afgiftspligtige beløb for distributionsydelser, deles dette mellem distributørerne (se eksemplet om distribution af en voucher til flere formål).

Artikel 74c

Eftersom en gratis rabatkupon ikke længere behandles som tredjemandsvederlag for en levering, er der brug for klarhed vedrørende beregningen af afgiftsgrundlaget for indløsningsydelsen, jf. artikel 25, litra e).

Artikel 169

Det stykke, der er medtaget i denne artikel, sikrer overensstemmelse med hensyn til retten til fradrag.

Hvis udstederen af en voucher til flere formål indløser voucheren mod afgiftspålagte transaktioner, bestemmes det i artikel 169, at den pågældende kan fradrage den forfaldne eller betalte moms i relation til udstedelsen af denne voucher. For at skabe lige vilkår for indløsning af vouchere til flere formål i forbindelse med transaktioner, der giver anledning til fradrag for andre end udstederen, skal det præciseres, at udstederen beholder sin ret til at fratrække forfalden eller betalt moms af udgifter i tilknytning til udstedelsen af voucheren. Det kan f.eks. være udgifter til trykning eller kodning.

Denne bestemmelse er nødvendig, hvis en voucher til flere formål indløses af en anden end udstederen. Udstederens efterfølgende tilbagebetaling til indløseren er ikke omhandlet her. Uden en sådan bestemmelse ville udstederen ikke kunne bevare en fradragsret.

Artikel 193

I det nye stykke i denne artikel præciseres det, at det altid er indløseren af en voucher til flere formål, som foretager den afgiftspligtige levering af varer eller ydelser og derfor er ansvarlig for betalingen af moms. Dette har betydning, hvis udstederen og indløseren af voucheren ikke er den samme. Kun indløseren ved, hvad der er leveret, og hvor og hvornår leveringen fandt sted.

Artikel 272

Formålet med ændringerne af denne artikel er at sikre, at oplysninger om grænseoverskridende leveringer af ydelser, herunder i tilknytning til vouchere, fremsendes til alle medlemsstater, hvor afgiften er forfalden, så det sikres, at afgiften kan beregnes og opkræves korrekt på deres område. Især skal forpligtelsen til at identificere afgiftspligtige personer med henblik på moms og udfylde oversigter gennemføres på samme måde i alle medlemsstater.

2012/0102 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår behandlingen af vouchere

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[6],

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[7],

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem[8] indeholder bestemmelser om tid og sted for levering af varer og ydelser, afgiftsgrundlaget, forfald af merværdiafgift (moms) og fradragsret. Disse bestemmelser er imidlertid ikke tilstrækkeligt klare eller omfattende til at sikre konsekvens i afgiftsbehandlingen af transaktioner, der indebærer vouchere i et omfang, der har uønskede følger for et velfungerende indre marked.

(2) Med henblik på at skabe en sikker, ensartet behandling og undgå uoverensstemmelser, konkurrencefordrejning, dobbelt- eller nulafgiftspålæggelse og for at mindske risikoen for afgiftsunddragelse er der behov for specifikke bestemmelser for momsbehandling af vouchere.

(3) For klart at identificere, hvad en voucher er med hensyn til moms, og for at skelne mellem vouchere og betalingsinstrumenter er det nødvendigt at definere vouchere, som kan antage fysisk eller elektronisk form, samt tage hensyn til deres væsentligste egenskaber, navnlig de rettigheder, der følger af voucheren, og de forpligtelser, der påhviler udstederen af voucheren.

---

6 EUT C af …, s. .
7 EUT C af …, s. .
8 EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

(4) Momsbehandlingen af transaktioner i tilknytning til vouchere afhænger af voucherens specifikke karakter. Det er derfor nødvendigt at skelne mellem forskellige typer vouchere, og disse sondringer skal fastlægges i EU's lovgivning.

(5) En ret til at modtage varer eller ydelser eller til at få en rabat er en iboende del af en voucher. Denne ret kan overdrages fra en person til en anden, før voucheren til sidst indløses. For at undgå risikoen for dobbeltafgiftspålæggelse, hvis den ydelse, som denne ret repræsenterer, afgiftspålægges, er det nødvendigt at fastslå, at overdragelsen af denne ret og indløsningen af varer eller ydelser skal betragtes som én enkelt transaktion.

(6) Leveringen af varer eller ydelser kan omfatte direkte betaling eller tilknyttes en voucher. For at sikre neutral behandling af disse transaktioner skal afgiften på en enkelt transaktion bestemmes ved de varer eller ydelser, der leveres til gengæld for voucheren.

(7) Særordningen for rejsebureauer fastlægger, at afgiftspålæggelse sker i den medlemsstat, hvor rejsebureauet er etableret. For at undgå et skift i afgiftssted skal det specificeres, at varer og ydelser, der leveres sammen med vouchere, fortsat er omfattet af denne ordning.

(8) Vouchere distribueres ofte gennem en agent eller passerer gennem en distributionskæde på basis af købet og det efterfølgende videresalg. For at sikre neutraliteten er det vigtigt, at det momsbeløb, der skal betales for varer eller ydelser leveret til gengæld for en voucher, forbliver det samme. Derfor bør værdien af vouchere til flere formål fastsættes ved udstedelsen.

(9) Hvis vouchere distribueres af en afgiftspligtig person, som handler i eget navn, men på vegne af tredjemand, anses den pågældende for selv at have modtaget og leveret voucherne. Hvis distributionen omfatter vouchere til flere formål i tilfælde, hvor afgiftspålæggelse først sker ved indløsningen af voucheren, resulterer dette i tilpasninger i alle led i distributionskæden, hvilket kun genererer begrænsede eller ingen afgiftsindtægter. For at undgå uforholdsmæssigt store administrative byrder må en afgiftspligtig person ikke anses for at have modtaget og leveret voucheren selv.

(10) Det er nødvendigt at præcisere momsbehandlingen af transaktionerne i tilknytning til distributionen af vouchere til flere formål. Såfremt sådanne vouchere erhverves til en pris under deres værdi og bliver videresolgt til en højere pris, skal distributionsydelsen afgiftspålægges på grundlag af den afgiftspligtige persons overskud.

(11) Vouchere kan indebære levering af varer eller ydelser på tværs af grænser. Hvis der består forskelle med hensyn til forfald mellem medlemsstaterne, kan dette medføre dobbelt- eller nulafgiftspålæggelse. For at forhindre en sådan situation bør der ikke indrømmes undtagelser fra bestemmelsen om, at afgift forfalder der, hvor varerne eller ydelserne leveres.

(12) Såfremt der betales afdrag inden levering, forfalder afgiften for det modtagne beløb dog. Det skal præciseres, at dette også omfatter betaling for vouchere, der giver ret til en levering af varer eller ydelser, hvis afgiftssted og -niveau er kendt (vouchere til ét formål). For andre vouchere (vouchere til flere formål) forfalder afgiften først ved indløsning af voucheren.

(13) Nogle vouchere giver ret til rabat ved leveringen af varer eller ydelser. Eftersom prisreduktionen primært bruges til at styrke salget af udstederens varer og ydelser, er det hensigtsmæssigt at bestemme, at det forhold, at leverandøren af varerne eller ydelserne indløser voucheren, udgør en ydelse leveret af ham til udstederen.

(14) For at overholde princippet om neutralitet i tilfælde, hvor der gives en prisreduktion for varer og ydelser til gengæld for en voucher, bør afgiftsgrundlaget for den reklameydelse, som indløseren leverer til voucherens udsteder, bestå af den tilbagebetaling, som førstnævnte får.

(15) Hvis de varer og ydelser, der leveres ved indløsning af en voucher, er afgiftspålagt, har den afgiftspligtige person ret til at fratrække momsen på udgifter til udstedelsen af voucherne. Det bør præciseres, at denne afgift er fradragsberettiget, også selv om disse goder eller ydelser leveres af en anden end udstederen af voucheren.

(16) Flere afgiftspligtige personer kan spille en rolle i forbindelse med distribution og indløsning af en voucher, men ved vouchere til flere formål er det kun indløseren af voucheren, der ved, hvad det er, der er leveret, hvornår og hvor. For at sikre, at der indbetales det korrekte momsbeløb, skal indløseren under alle omstændigheder være den, der er ansvarlig for betaling af moms af de leverede varer eller ydelser til skattemyndighederne.

(17) Såfremt distributionen eller indløsningen af voucheren i sig selv udgør en særskilt levering af ydelser, der ikke er de varer eller ydelser, som erhverves med voucheren, og er denne særskilte levering grænseoverskridende, er det vigtigt, at afgiftsforpligtelserne overholdes for at sikre korrekt anvendelse og opkrævning af den forfaldne moms.

(18) Da målet for dette tiltag med hensyn til at forenkle, modernisere og harmonisere reglerne om merværdiafgift for vouchere ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne hver for sig og derfor bedre kan opfyldes på unionsplan, kan Unionen træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(19) Medlemsstaterne har i henhold til den fælles politiske erklæring fra medlemsstaterne og Kommissionen om skriftlige redegørelser af 28. september 2011[9] forpligtet sig til i begrundede tilfælde at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. Med hensyn til nærværende direktiv finder lovgiveren, at fremsendelsen af sådanne dokumenter er begrundet.

(20) Direktiv 2006/112/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

[9] EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2006/112/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 25 tilføjes som litra d) og e):

"d) distribution af en voucher til flere formål af en afgiftspligtig person, der er en anden person end udstederen af voucheren, såfremt voucheren leveres til ham til en lavere pris end den nominelle værdi af voucherens udsteder eller en anden afgiftspligtig person, der handler i eget navn

e) indløsning af en gratis rabatkupon, såfremt den afgiftspligtige person, der leverer de varer eller ydelser, som voucheren er knyttet til, modtager vederlag af udstederen."

2) I artikel 28 tilføjes følgende stykke:

"Stk. 1 gælder dog ikke, hvis den afgiftspligtige person optræder som formidler i forbindelse med leveringen af en voucher til flere formål."

3) I afsnit IV, "Afgiftspligtige transaktioner", indsættes som kapitel 5:

"Kapitel 5

Fælles bestemmelser for kapitel 1 og 3

Artikel 30a

1. Ved "voucher" forstås et instrument, der giver ret til at modtage en levering af varer eller ydelser eller til at modtage en rabat eller en bonus med hensyn til en levering af varer eller ydelser, og hvor der består en tilsvarende forpligtelse til at opfylde denne ret.

Ved "voucher til ét formål" forstås en voucher, der giver ret til at modtage en levering af varer eller ydelser, hvis leverandørens identitet, leveringsstedet og den gældende momssats for disse varer eller ydelser er kendt på tidspunktet for udstedelsen af voucheren.

Ved "voucher til flere formål" forstås en voucher, der ikke er en rabatkupon eller en bonus, og som ikke udgør en voucher til ét formål.

Ved "rabatkupon" forstås en voucher, der giver ret til at modtage en rabat eller en bonus med hensyn til en levering af varer eller tjenester.

2. En betalingstjeneste efter direktiv 2007/64/EF betragtes ikke som en voucher.

Artikel 30b

Levering af en voucher, der giver ret til at modtage en levering af varer eller ydelser, og den efterfølgende levering af disse varer eller ydelser skal opfattes som en enkelt transaktion.

Denne enkelte transaktion skal behandles på samme måde som en levering af varer eller ydelser, hvis varerne eller ydelserne ikke var leveret under anvendelse af en voucher.

Hvis en voucher giver ret til at modtage en levering af varer eller ydelser, der er omfattet af særordningen for rejsebureauer, skal leveringen af varer eller ydelser momsbehandles i overensstemmelse med nævnte ordnings bestemmelser."

4) Artikel 65 affattes således:

"Artikel 65

Såfremt der betales afdrag, inden leveringen af varerne eller ydelserne finder sted, herunder betaling af en voucher til ét formål, forfalder afgiften for det modtagne beløb på det tidspunkt, hvor afdraget indgår."

5) Artikel 66, stk. 2, affattes således:

"Undtagelsesbestemmelsen i stk. 1 finder dog ikke anvendelse i tilfælde af betalinger mod en voucher eller for leveringer af ydelser, for hvilke kunden er momspligtig i medfør af artikel 196."

6) Som artikel 74a, 74b og 74c indsættes:

"Artikel 74a

1 Afgiftsgrundlaget for leveringen af varer eller ydelser, der er indløst mod en voucher til flere formål, skal være det samme som voucherens nominelle værdi eller, i tilfælde af delvis indløsning, den del af den nominelle værdi, der svarer til den delvise indløsning af voucheren med fradrag af momsbeløbet af de indløste varer eller ydelser.

2 Den nominelle værdi af en voucher til flere formål omfatter den samlede modværdi, som udstederen af voucheren modtager eller vil modtage, herunder momsbeløbet.

Artikel 74b

Afgiftsgrundlaget for leveringen af de distributionsydelser, der er anført i artikel 25, litra d), skal svare til forskellen mellem voucherens nominelle værdi og den betalte købspris med fradrag af momsen på den leverede distributionsydelse.

Artikel 74c

Afgiftsgrundlaget for leveringen af de indløsningsydelser, der er anført i artikel 25, litra e), skal svare til den prisreduktion, som kunden får, og som tilbagebetales af udstederen, med fradrag momsen på den leverede distributionsydelse."

7) I artikel 169, stk. 1, indsættes som litra d):

"d) transaktioner i forbindelse med betaling af vederlag foretaget af udstederen af en voucher til den afgiftspligtige person, der leverer de varer eller ydelser, som voucheren er knyttet til, såfremt de leverede varer eller ydelser giver ret til fradrag."

8) I artikel 193 tilføjes følgende stykke:

"Såfremt en enkelt transaktion, jf. artikel 30b, består af levering af en voucher til flere formål og en efterfølgende levering af varer eller ydelser, anses indløseren for at have udført den afgiftspligtige levering."

9) Artikel 272 ændres således:

a) Stk. 1, litra b), affattes således:

"b) afgiftspligtige personer, som ikke foretager nogen af følgende transaktioner:

i) transaktioner anført i artikel 20, 21, 22, 33, 36, 138 og 141

ii) transaktioner anført i artikel 44, dog kun såfremt kunden er afgiftspligtig i medfør af artikel 196"

b) Stk. 2 affattes således:

"2. Når medlemsstaterne gør brug af den i stk. 1, første afsnit, litra d) eller e), omhandlede mulighed, træffer de de fornødne foranstaltninger for at sikre en korrekt anvendelse af momsovergangsordningen for transaktioner inden for Fællesskabet."

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 1. januar 2014 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 2015.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne
Formand